

Bůh ví

Devítka

1. Bylo mi míň, než se v zrcadle zdálo,
básně jsem potají zkoušel psát,
pod tvým balkónem v zimě trochu záblo,
prsty jsem cigaretou chtěl si hřát.

2. Proč se mi vzpomíná tak těžko a líně
na kluka, kterej mi pod balkónem hrál
ty svoje písně opsaný z hrací skříně,
dneska už vím, že o mě opravdu stál.

R: Stromy zlátnou s každým podzimem
a my se touláme noční krajinou,
s námi sbor havranů zpívá chór pro všechny pěší,
kam zítra dojdem, snad jen Bůh ví,
kopyta duní při cestách za jinou,
za závojem z ostružin hvězdný prach, co pod botama zvoní.

3. Kde zrovna spíš, který slunko ti svítí
a kdo tě po loukách snů provází,
já dneska žiju, jak se dá, z malichernejch všedností,
písničky z dětství jedna s druhou odchází.

4. Obutá do ticha mým pokojem září
vzpomínka na chuť obyčejnejch rán,
na starou kytaru, na hlas s mladou tváří,
bojím se, že ho víc už nepotkám.

R:
*: + kam zítra dojdem, snad jen Bůh ví,
kopyta duní při cestách za jinou,
za závojem z ostružin hvězdný prach, co pod botama zvoní ...